Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 10. julija 2019 *

„Pritožba – Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Sektor obrestnih izvedenih finančnih instrumentov v japonskih jenih – Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP – Odgovornost podjetja za svojo vlogo pomočnika pri omejevalnem sporazumu – Izračun globe – Obveznost obrazložitve“

V zadevi C-39/18 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 22. januarja 2018,

Evropska komisija, ki jo zastopajo B. Mongin, M. Farley, T. Christoforou in V. Bottka, agenti,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

NEX International Limited, nekdanja Icap plc, s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo),

Icap Management Services Ltd s sedežem v Londonu,

Icap New Zealand Ltd s sedežem v Wellingtonu (Nova Zelandija), ki jih zastopata C. Riis-Madsen, advokat, in S. Frank, avocat,

tožeče stranke na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Prechal, predsednica senata, F. Biltgen, J. Malenovský, C. G. Fernlund (poročevalec), sodniki, in L. S. Rossi, sodnica,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. februarja 2019,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. maja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 10. novembra 2017, Icap in drugi/Komisija (T-180/15, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2017:795), s katero je to razglasilo delno ničnost Sklepa Komisije C(2015) 432 final z dne 4. februarja 2015 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39861 – Obrestni izvedeni finančni instrumenti v jenih) (v nadaljevanju: sporni sklep).

Dejansko stanje in sporni sklep

2 Iz dejanskega stanja spora, opisanega v točkah od 1 do 21 izpodbijane sodbe, izhaja, da so družbe Icap plc (katere pravice in obveznosti je prevzela družba NEX International Limited), Icap Management Services Ltd in Icap New Zealand Ltd (v nadaljevanju skupaj: Icap) del podjetja, ki opravlja posredniške storitve prek glasovnih in elektronskih omrežij in ki poleg tega zagotavlja storitve po trgovanju.

3 Komisija je s spornim sklepom ugotovila, da je bilo podjetje Icap udeleženo pri šestih kršitvah člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3) v zvezi z manipulacijo medbančnih referenčnih obrestnih mer *London Interbank Offered Rate* (LIBOR, medbančna obrestna mera, ki se uporablja v Londonu (Združeno kraljestvo)) in *Tokyo Interbank Offered Rate* (TIBOR, medbančna obrestna mera, ki se uporablja v Tokiu (Japonska)) na trgu obrestnih izvedenih finančnih instrumentov v japonskih jenih, ki so bile pred tem ugotovljene s Sklepom Komisije C(2013) 8602 final z dne 4. decembra 2013 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva AT.39861 – Obrestni izvedeni finančni instrumenti v jenih).

4 Komisija je 29. oktobra 2013 zoper podjetje Icap začela postopek za ugotavljanje kršitev.

5 Podjetje Icap je 12. novembra 2013 Komisijo obvestilo o svoji nameri, da se ne bo odločilo za postopek poravnave.

6 Komisija je 4. februarja 2015 sprejela sporni sklep, s katerim je podjetju Icap naložila šest glob v skupnem znesku 14.960.000 EUR za njegovo „pomoč“ pri teh šestih kršitvah:

– pri „kršitvi UBS/RBS iz leta 2007“, med 14. avgustom in 1. novembrom 2007;

– pri „kršitvi UBS/RBS iz leta 2008“, med 28. avgustom in 3. novembrom 2008;

– pri „kršitvi UBS/DB“, med 22. majem in 10. avgustom 2009;

– pri „kršitvi Citi/RBS“, med 3. marcem in 22. junijem 2010;

– pri „kršitvi Citi/DB“, med 7. aprilom in 7. junijem 2010, in

– pri „kršitvi Citi/UBS“, med 28. aprilom in 2. junijem 2010.

7 V točkah od 18 do 21 izpodbijane sodbe je navedeno:

„18 Komisija je najprej opozorila, da je treba v skladu s Smernicami o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe (ES) št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice iz leta 2006), osnovni znesek globe določiti glede na kontekst, v katerem je bila kršitev storjena, in

zlasti glede na težo in trajanje kršitve, ter da je treba vlogo vsakega od udeležencev oceniti posamično, pri čemer je treba upoštevati morebitne oteževalne ali olajševalne okoliščine (točka 284 obrazložitve [spornega] sklepa).

19 Komisija je navedla, da Smernice iz leta 2006 nudijo le malo usmeritev glede metode izračuna globe za pomagače. Ker je podjetje Icap delovalo na trgih posredniških storitev in ne na trgu obrestnih izvedenih finančnih instrumentov, je menila, da za ugotovitev prometa in določitev zneska globe ne more uporabiti posredniških provizij namesto cen obrestnih izvedenih finančnih instrumentov v japonskih jenih, ker taka zamenjava ne bi odražala teže in narave kršitve. Iz tega je v bistvu sklepala, da je treba uporabiti odstavek 37 Smernic iz leta 2006, ki omogoča odstopanje od teh smernic pri določitvi osnovnega zneska globe (točka 287 obrazložitve [spornega] sklepa).

20 Komisija je glede na težo zadevnih ravnanj in trajanje udeležbe podjetja Icap pri vsaki od šestih zadevnih kršitev za vsako od teh kršitev določila osnovni znesek globe, to je 1.040.000 EUR za kršitev UBS/RBS iz leta 2007, 1.950.000 EUR za kršitev UBS/RBS iz leta 2008, 8.170.000 EUR za kršitev UBS/DB, 1.930.000 EUR za kršitev Citi/RBS, 1.150.000 EUR za kršitev Citi/DB in 720.000 EUR za kršitev Citi/UBS (točka 296 obrazložitve [spornega] sklepa).

21 Kar zadeva določitev končnega zneska globe, Komisija ni ugotovila obstoja nobene obteževalne ali olajševalne okoliščine in je opozorila, da zgornja meja 10 % letnega prometa ni bila prekoračena (točka 299 obrazložitve [spornega] sklepa). S členom 2 izreka [spornega] sklepa so bile zato tožečim strankam naložene globe, katerih končni zneski so enaki njihovim osnovnim zneskom.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

8 Podjetje Icap je 14. aprila 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa in – podredno – za zmanjšanje zneska naloženih glob.

9 Podjetje Icap je v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti navedlo šest tožbenih razlogov. S prvimi štirimi je izpodbijalo zakonitost člena 1 spornega sklepa v zvezi z obstojem kršitev. Peti in šesti tožbeni razlog sta bila usmerjena zoper člen 2 tega sklepa v zvezi z naloženimi globami.

10 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo razglasilo člen 1 spornega sklepa za delno ničen in člen 2 tega sklepa za ničen.

Predlogi strank pred Sodiščem

11 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je z njo razglašena ničnost glob, določenih v členu 2 spornega sklepa;

– zavrne peti in šesti tožbeni razlog, ki ju je podjetje ICAP pred Splošnim sodiščem navedlo v zvezi z globami, in na podlagi svoje neomejene sodne pristojnosti določi ustrezen znesek glob, ki se naložijo podjetju ICAP;

– podjetju ICAP naloži plačilo vseh stroškov tega postopka in odločbo o stroških iz izpodbijane sodbe prilagodi tako, da bo upoštevan izid te pritožbe.

12 Podjetje Icap Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo v celoti ali delno zavrne in

– Komisiji naloži plačilo vseh stroškov tega postopka, vključno s stroški postopka na prvi stopnji.

Pritožba

13 Komisija navaja en sam pritožbeni razlog v zvezi z napačno uporabo prava pri razlagi in uporabi sodne prakse glede obrazložitve sklepov o naložitvi glob.

Trditve strank

14 Komisija zatrjuje, da je Splošno sodišče s tem, da je razsodilo, da določitev zneska glob, naloženih podjetju Icap, v spornem sklepu ni bila dovolj obrazložena, napačno uporabilo pravo.

15 Ta institucija navaja, da se je Splošno sodišče v točkah od 287 do 291 izpodbijane sodbe oprlo na napačno razlago obveznosti obrazložitve. Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo sodne prakse, ki izhaja iz sodb z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija (C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 61), in z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717, točke od 66 do 68), v skladu s katerima Komisija izpolni to obveznost, kadar podjetju, odgovornemu za kršitev člena 101 PDEU zaradi njegove vloge pomočnika, navede elemente presoje, ki so ji omogočili izmeriti težo in trajanje kršitve, ne da bi bila pri tem zavezana navesti vse številčne podatke in izračune, ki jih je opravila za določitev zneska globe.

16 Poleg tega naj Splošno sodišče v točkah 295 in 296 izpodbijane sodbe ne bi upoštevalo sodbe z dne 28. januarja 2016, Quimitécnica.com in de Mello/Komisija (C-415/14 P, neobjavljena, EU:C:2016:58, točka 53), iz katere naj bi sicer izhajalo, da je treba obrazložitev akta Komisije presojati glede na njegov kontekst, v katerega so vključeni dopisi med Komisijo in zadevnimi strankami, do katerih je lahko prišlo pred sprejetjem zadevnega akta in po njem.

17 Komisija meni, da so v spornem sklepu pravno zadostno navedeni dejavniki teže in trajanja udeležbe podjetja Icap pri kršitvi ter da je obrazložitev sklepa v zvezi s tem primerljiva obrazložitvi odločbe, ki je bila obravnavana v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717).

18 Komisija meni, da je storila več, kot je bila zavezana storiti, da bi odgovorila podjetju Icap, ki se je samo štelo za žrtev različnega obravnavanja glede na podjetje R. P. Martin, ki mu je bilo prav tako naloženo plačilo globe za njegovo vlogo pomočnika v istem kartelu, vendar pa se je – drugače kot podjetje Icap – odločilo za poravnavo.

19 Komisija navaja, da je kot osnovo za izračun najprej vzela vrednost prodaje in svetovni promet udeleženih bank. Nato naj bi upoštevala trajanje udeležbe podjetja Icap in nazadnje naj bi zmanjšala hipotetičen osnovni znesek, da je dobila pavšalno, ustrezno in sorazmerno globo. Enako metodo naj bi uporabila za podjetje R. P. Martin, pri čemer je spoštovala načelo enakega obravnavanja. Vendar naj bi bilo zadnjenavedeno podjetje deležno 25-odstotnega zmanjšanja iz naslova prizanesljivosti in 10-odstotnega zmanjšanja iz naslova postopka poravnave. Med drugim naj bi bil njegov promet skoraj dvajsetkrat nižji od prometa podjetja Icap in njegova udeležba pri kršitvi naj bi trajala približno en mesec, podjetje Icap pa naj bi bilo pri kršitvi udeleženo več kot dva meseca.

20 Če bi Sodišče želelo odločiti o znesku glob na podlagi svoje neomejene sodne pristojnosti, mu Komisija predlaga, naj znesek vsake globe določi glede na skrajšanje trajanj, ki jih je sprejelo Splošno sodišče in ki so postala pravnomočna.

21 Podjetje Icap trdi, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

22 S pritožbenim razlogom je predvsem izpostavljeno vprašanje, ali je Splošno sodišče napačno presodilo obseg obveznosti obrazložitve, ki jo ima Komisija, s tem, da je v točkah od 287 do 296 izpodbijane sodbe v bistvu razsodilo, da se Komisija ne sme zadovoljiti s splošnim zagotovilom, da osnovni zneski, sprejeti glede podjetij, odgovornih za kršitve člena 101 PDEU zaradi njihove pomoči pri izvajanju omejevalnega sporazuma, odražajo težo, trajanje in naravo njihove udeležbe pri kršitvah ter odvračilni učinek glob, čeprav ni sporno, da so bili ti zneski določeni na osnovi posebne metodologije, ki tem podjetjem ni bila razkrita.

23 Kot je Splošno sodišče opozorilo v točkah 287 in 288 izpodbijane sodbe, mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, prilagojena naravi zadevnega akta ter mora jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je grajani akt izdala, tako da se lahko zadevne osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa in da lahko sodišče Unije opravi svoj nadzor. Ne zahteva se, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev akta ustreza zahtevam iz člena 296 PDEU, presojati ne le glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej med drugim sodbi z dne 2. aprila 1998, Komisija/Sytraval in Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, točka 63, in z dne 8. maja 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, točka 87).

24 V zvezi s sklepi o naložitvi glob podjetjem za kršitev člena 101 PDEU je obveznost obrazložitve še posebej pomembna. Komisija mora svojo odločitev obrazložiti, zlasti pa pojasniti, kako je pretehtala in ocenila dejavnike, ki jih je upoštevala. Sodišče mora po uradni dolžnosti preveriti, ali je obrazložitev podana (sodba z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 61).

25 Čeprav ima Komisija široko polje proste presoje glede metode izračuna glob v primeru kršitve pravil Unije na področju konkurence (sodba z dne 19. decembra 2012, Heineken Nederland in Heineken/Komisija, C-452/11 P, neobjavljena, EU:C:2012:829, točka 92 in navedena sodna praksa), pa je zaradi preglednosti sprejela Smernice iz leta 2006, v katerih navaja, na kakšni podlagi bo upoštevala različne okoliščine kršitve in posledice, ki jih te lahko imajo za znesek globe (sodba z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 59).

26 Smernice iz leta 2006 tako temeljijo na upoštevanju vrednosti prodaje zadevnih proizvodov, povezane s kršitvijo, da se določi osnovni znesek glob, ki se naložijo. Te smernice v točkah 6 in 13 določajo, da kombinacija vrednosti te prodaje in trajanja kršitve „odraža gospodarsko pomembnost kršitve in sorazmerno težo vsakega podjetja, udeleženega pri kršitvi".

27 Vendar se lahko ta metoda včasih izkaže kot neprilagojena glede na posebne okoliščine zadeve. Tak je zlasti primer, kadar podjetje, ki je bilo spoznano kot odgovorno za kršitev člena 101 PDEU zaradi pomoči pri izvajanju omejevalnega sporazuma, na trgih upoštevnih proizvodov ne ustvari nobenega prometa. V tovrstnem primeru je Sodišče presodilo, da je Komisija upravičena uporabiti drugo metodo izračuna, kot je ta, ki je opisana v Smernicah iz leta 2006, in v skladu s točko 37 teh smernic pavšalno določiti osnovni znesek globe, ki se naloži podjetju, ki je s svetovalno dejavnostjo pomagalo pri izvajanju omejevalnega sporazuma (glej v tem smislu sodbo z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, točke od 65 do 67).

28 Glede določitve obsega obveznosti obrazložitve, ki zavezuje Komisijo, kadar odstopi od splošne metodologije, določene v Smernicah iz leta 2006, je treba opozoriti, da je mogoče v skladu z ustaljeno sodno prakso odločbo Komisije, če je umeščena v ustaljeno prakso odločanja, obrazložiti le sumarno, zlasti s sklicevanjem na to prakso, kadar pa se znatno oddalji od predhodnih sprejetih odločb, pa mora Komisija svoje razlogovanje razviti izrecno (glej med drugim sodbi z dne 26. novembra 1975,

Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique in drugi/Komisija, 73/74, EU:C:1975:160, točka 31, in z dne 29. septembra 2011, Elf Aquitaine/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, točka 155).

29 Prav tako je treba opozoriti na ustaljeno sodno prakso, v kateri je priznano, da je v navedenih smernicah določeno pravilo ravnanja, ki ponazarja prakso, ki ji je treba slediti in od katere Komisija v konkretnem primeru ne more odstopiti, ne da bi navedla razloge, ki so v skladu zlasti z načelom enakega obravnavanja (glej v tem smislu sodbi z dne 30. maja 2013, Quinn Barlo in drugi/Komisija, C-70/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:351, točka 53, in z dne 11. julija 2013, Ziegler/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, točka 60 in navedena sodna praksa).

30 Komisija je torej, kadar se sklicuje na točko 37 Smernic iz leta 2006, dolžna navesti razloge, na podlagi katerih lahko šteje, da posebnosti zadeve, ki ji je predložena, ali nujnost, da se doseže odvračilni učinek, upravičujejo to, da odstopi od metode, določene v navedenih smernicah, kot je to Splošno sodišče v bistvu presodilo v točki 289 izpodbijane sodbe.

31 Poleg tega Komisija izpolni svojo obveznost obrazložitve, če v svoji odločbi navede elemente presoje, ki so ji omogočili izmeriti težo in trajanje kršitve (sodba z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, točka 68). Čeprav ni dolžna navesti vseh številčnih podatkov v zvezi z vsako vmesno stopnjo načina izračuna sprejete globe, pa mora vendarle – kot je Splošno sodišče presodilo v točki 291 izpodbijane sodbe – pojasniti, kako je pretehtala in ocenila elemente, ki jih je upoštevala (sodba z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 61).

32 Čeprav je omemba teh elementov potrebna, je treba vprašanje, ali je zadostna, presojati glede na zadevne okoliščine in kontekst, v katerega je umeščen sklep Komisije.

33 Res je, da je Sodišče v zadevi, v kateri je Komisija osnovni znesek globe, naložene podjetju, ki je pomagalo pri izvajanju omejevalnega sporazuma, določila pavšalno, presodilo, da je obrazložitev, v kateri je zgolj navedeno, da sta bila pri določanju tega zneska upoštevana teža in trajanje kršitve, zadostna (glej v tem smislu sodbo z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, točki 68 in 69). Vendar iz te sodbe ni mogoče izpeljati, da je taka obrazložitev vedno zadostna, ne glede na posebnosti zadevnega položaja.

34 Kadar Komisija odstopi od Smernic iz leta 2006 in uporabi drugo metodologijo, ki je posebej prilagojena posebnostim položaja podjetij, ki so pomagala pri izvajanju omejevalnega sporazuma, je glede na pravico do obrambe nujno, da se ta metodologija razkrije zadevnim osebam, da te lahko izrazijo svoje stališče o elementih, na katere namerava Komisija opreti svojo odločitev (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2013, Sabou, C-276/12, EU:C:2013:678, točka 38 in navedena sodna praksa). To razkritje namreč prispeva k pravičnosti, nepristranskosti in kakovosti odločb Komisije, od katerih je navsezadnje odvisno zaupanje javnosti in podjetij v legitimnost delovanja te institucije na področju konkurence (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 2019, Komisija/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, točke 31, 33, 34 in 53).

35 V obravnavanem primeru ni sporno, da je Komisija osnovni znesek glob, naloženih podjetjema Icap in R. P. Martin, določila na osnovi iste metode, ki je bila posebej zasnovana kot odziv na poseben položaj pomočnikov in ki temelji na petdelnem preizkusu, s katerim je mogoče izmeriti trajanje in težo njihovega sodelovanja pri zadevnih kršitvah. Okoliščine v tej zadevi se tako razlikujejo od tistih, ki so bile obravnavane v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija (C-194/14 P, EU:C:2015:717), v kateri je Komisija pavšalno določila osnovni znesek globe, naložene edinemu pomočniku pri izvajanju omejevalnega sporazuma.

36 Splošno sodišče je dalje v točki 293 izpodbijane sodbe navedlo, da v točki 287 obrazložitve spornega sklepa „niso navedena pojasnila glede alternativne metode, ki ji je Komisija dala prednost, temveč le splošno zagotovilo, da osnovni zneski odražajo težo, trajanje in naravo udeležbe podjetja Icap pri zadevnih kršitvah ter nujnost, da se zagotovi dovolj odvračilen učinek glob“.

37 Glede na pravne okoliščine, na katere je bilo opozorjeno v točkah od 28 do 34 te sodbe, je Splošno sodišče pravilno potrdilo presojo iz točke 294 izpodbijane sodbe, v skladu s katero, prvič, „[g]lede na to vsebino točka 287 obrazložitve [spornega] sklepa tožečim strankam ne omogoča razumeti utemeljenosti metodologije, ki ji je Komisija dala prednost, in tudi ne Splošnemu sodišču, da jo preveri“, in drugič, „[t]a nezadostnost obrazložitve velja tudi za točke od 290 do 296 obrazložitve [spornega] sklepa, v katerih niso podane osnovne informacije, ki bi lahko omogočile razumeti in preveriti upoštevnost in težo elementov, ki jih je Komisija upoštevala pri določitvi osnovnih zneskov glob, kar je v nasprotju s sodno prakso“ (glej v tem smislu sodbo z dne 8. decembra 2011, Chalkor/Komisija, C-386/10 P, EU:C:2011:815, točka 61).

38 V nasprotju s trditvami Komisije obveznost zadostne obrazložitve upoštevnosti in teže elementov, ki jih je ta upoštevala pri določitvi alternativne metode, ki ji je dala prednost, glede na sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točki 31 te sodbe, ne pomeni, da je dolžna posredovati številčne podatke glede načina izračuna globe ali da je zavezana podrobno pojasniti notranje izračune, ki jih je opravila. V obravnavanem primeru Komisija sicer ni zatrjevala, da je zaradi naštetja petih delov, ki jih vključuje izbrana alternativna metoda, ki jo razkrila šele v fazi postopka pred Splošnim sodiščem, morala razkriti številčne podatke ali notranje izračune.

39 Komisija tudi ugovarja, da Splošno sodišče ni upoštevalo informacij o metodologiji izračuna, ki so bile tožeči stranki posredovane v upravnem postopku in v predhodnem postopku.

40 Ob upoštevanju pomena obveznosti obrazložitve glede na elemente, na katere je opozorjeno v točki 34 te sodbe, pa je Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točki 295 izpodbijane sodbe presodilo, da je treba sicer „obrazložitev izpodbijanega akta preučiti ob upoštevanju njegovega okvira, vendar ni mogoče šteti, da bi lahko bila Komisija z izvedbo […] pripravljalnih in neformalnih razprav oproščena obveznosti v izpodbijanem sklepu pojasniti metodologijo, ki jo je uporabila za določitev zneskov naloženih glob“.

41 Poleg tega je Splošno sodišče glede na to, da ni nobenega pojasnila glede upoštevnosti in teže elementov, ki jih je Komisija upoštevala pri določitvi metode izračuna osnovnega zneska globe, naložene podjetju Icap, v točki 296 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da „pojasnila, podanega v fazi postopka pred Splošnim sodiščem, ni mogoče upoštevati pri presoji vprašanja, ali je Komisija spoštovala svojo obveznost obrazložitve“.

42 Zato je treba edini pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

43 Iz vseh navedenih preudarkov izhaja, da je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

44 V skladu s členom 138(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) Poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Podjetje Icap je predlagalo, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenim razlogom ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

Podpisi